

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Clericis sanctorum Iohannis & Pauli Tudertinensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

„ propter vitium & corruptionem gram-
 „ ticæ artis, de quo tam litterato & pruden-
 „ ti viro absurdum est extimare quòd tam
 „ idiotas scriptores habuerit, & propter
 „ bullam, quæ à bullis ejusdem Leonis, quæ
 „ coram nobis productæ fuerunt, omnino
 „ comparebat dissimilis & diversa, cum illæ
 „ inter se comparerent per omnia similes,
 „ suspecta & fide non digna judicavimus.
 „ Porro privilegium bonæ memoriæ Adria-
 „ ni Papæ nullam prælibato monasterio ab-
 „ solutè libertatem conferebat, sed cum
 „ conditione, sicut habuerat antiquitus,
 „ confirmabat. Ceterum licet multitudo
 „ testium qui ex parte Abbatis producti
 „ fuerant constanter asseverarent præscrip-
 „ tum monasterium semper fuisse liberum &
 „ nulli nisi Ecclesiæ Romanæ & Principi Ca-
 „ puano subiectum, interrogati tamen si
 „ certa signa subjectionis Romanæ Ecclesiæ
 „ scirent, se id nescire asseruerunt. Testari
 „ sunt quoque se non vidisse quòd Abbatis
 „ obedientiam prædecessoribus tuis promi-
 „ serint aut fidelitatem juraverint. Profi-
 „ tebantur tamen quòd eas viderint ab eis-
 „ dem tuis prædecessoribus benedici. Nos
 „ igitur cognoscentes tam ex iis quæ ex par-
 „ te tua allegata sunt quàm ex attestazione
 „ partium alterius partis quòd antecessores
 „ tui Abbatis & moniales sæpèditi mo-
 „ nasterij benedixerint, Missas ibi publicas
 „ celebraverint, & prædictæ Attæ obedi-
 „ entiam & fidelitatem receperint, & quomo-
 „ do etiam Clerici illius monasterij eis obe-
 „ dientiam exhibuerint & fidelitatem jura-
 „ verint, attendentes quoque cautum esse
 „ canonibus quòd omnis Ecclesia Episcopo
 „ in cujus episcopatu confurgit subesse de-
 „ beat, te à petitione memoratæ Abbatis
 „ sæ super libertate quam sibi adversus te
 „ vendicare nitebatur de communi fratrum
 „ nostrorum consilio absolvimus, & tam
 „ tibi quàm Ecclesiæ tuæ idem monasterium
 „ adjudicavimus & perpetuò subesse decre-
 „ vimus. Ut autem hæc nostræ diffinitionis
 „ sententia rata & firma permaneat, & per-
 „ petuis temporibus inviolabiliter observe-
 „ tur, eam auctoritate apostolica roboravimus
 „ & præsentis scripti patrocinio com-
 „ munimus, statuentes ut nulli omnino ho-
 „ minum liceat hanc paginam nostræ diffi-
 „ nitionis infringere vel ei aliquatenus con-
 „ traire. Si quis autem &c.] Nulli ergo &c.
 „ nostræ confirmationis &c. Si quis autem
 „ &c. Datum apud sanctum Germanum
 „ xii. Kal. Augusti, anno undecimo.

PRIORI ET CLERICIS
 sanctorum Iohannis & Pauli Tuderti-
 nensis.

C Vm inter vos ex parte una & dilec-
 tum filium Abbatem sancti Petri de
 Monte Spoletanæ diocesis ex altera co-
 ram venerabili fratre nostro Episcopo
 Tudertino & dilectis filiis Priore & I. Ca-
 nonico sancti Gregorij Spoletanensis à no-
 bis iudicibus delegatis super Ecclesia san-
 cti Hilarij Tudertinensis quæstio vertere-
 tur, ex parte tua, fili Prior, fuit proposi-
 tum coram eis tertiam partem ipsius Ec-
 clesiæ sancti Hilarij tam in possessionibus
 & oblationibus quàm in cellis etiam de iure
 ad suam Ecclesiam pertinere. Ceterum
 ex parte ipsius Abbatis fuit propositum
 ex adverso ipsam Ecclesiam sancti Hilarij
 pertinere ad ipsum cum possessionibus &
 omnibus quæ habebat. Super quibus cum
 testes ex utraque parte producti, recep-
 ti, & examinati fuissent, iidem tandem
 iudices attestaciones ipsorum cum propriis
 sigillis signatas cum quibusdam aliis au-
 thenticis scriptis nobis mittere curave-
 runt, præfigentes partibus terminum com-
 petentem, in quo cum ipsis nostro se con-
 spectui præstarent sententiam receptura.
 Cumque partes essent in nostra præ-
 sentia constitutæ, dilectum filium A.
 Subdiaconum & Capellanum nostrum
 eis concessimus auditorem, coram quo
 attestacionibus, sicut decuit, publica-
 tis, fuit super ipsis aliquandiu disputa-
 tum, qui nobis retulit diligenter quæ pro-
 posita fuerant coram eo. Sanè cum pars
 tua, fili Prior, per suos testes niteretur
 probare in prænominata Ecclesia sancti
 Hilarij jus patronatus habere ac ipsam Ec-
 clesiam pro tertia parte à quadraginta an-
 nis & amplius in oblationibus & mortua-
 riis aliisque proventibus pacificè tenuisse,
 necnon ad se pertinere pro præfata terra
 Clericos ordinare in Ecclesia memorata,
 hoc solum invenimus sufficienter esse pro-
 batum, quòd à quadraginta annis & am-
 plius tertiam partem oblationum Eccle-
 siæ sancti Hilarij Ecclesia sanctorum Io-
 hannis & Pauli recepit, & ipsam Clericis
 institutis per Abbatem de Monte ac
 Clericis sanctorum Iohannis & Pauli com-
 mist aliquando colligendam. Nos igitur
 quæ proposita sunt diligentius attendentes,
 Ecclesiæ sanctorum Iohannis & Pauli
 tertiam partem oblationum in Ecclesia
 sancti Hilarij adjudicare curavimus, auc-
 toritate præsentium decernentes ut sibi

Epist. 117.
 Ecclesia S. Hilarij
 eius adju-
 dicatur.

liceat, sive institutis in eadem Ecclesia per Abbatem, sive sanctorum Iohannis & Pauli Clericis, sicut probatum est & hactenus consuetum partem ipsam committere colligendam, super aliis perpetuum tibi silentium imponentes. Nulli ergo &c. nostræ constitutionis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alia.

STEPHANO NEPOTI NOSTRO.

Epist. 118.
De assignatione
præbendæ Ba-
pœtæ.

Dilectis filiis P. Clerico nuntio tuo & R. Iohannis de Waureio Clerici procuratore in nostra præsentia constitutus, idem nuntius graviter est conquestus quòd cum in Baiocensi Ecclesia sibi fuerit præbenda collata quam venerabilis frater noster Baiocensis Episcopus ante promotionem suam obtinuisse dinoscitur, ejusdem præbendæ liberam dispositionem habere non poteras nec Ecclesias & res alias pertinentes ad ipsam pacificè possidere, dicto I. falso asserente se in ipsa præbenda Vicarium perpetuum constitutum, & te hujusmodi occasionis obtentu multipliciter molestante. Unde petiit supradictum I. à sui molestatione compesci. Procurator verò prædictus ex adverso proponens eundem I. olim in eadem præbenda perpetuum Vicarium institutum, nec pro ea nisi ad annuam pensionem triginta quatuor librarum Turonensis monetæ teneri, nobis humiliter supplicavit ut liberam ejusdem præbendæ provisionem ac rerum pertinentium ad eandem dictum I. faceremus habere, sicut hactenus consuevit, non permitentes eundem ab aliquibus super hoc indebitè molestari. Ad fundandam autem intentionem suam & defensionem ejusdem I. transcripta quarundem litterarum exhibuit, quibus tantummodo se asseruit uti velle, quarum authentica penes dictum I. esse dicebat. Porro in uno transcriptorum ipsorum perspeximus contineri bonæ memoriæ Constantiensis Episcopi ad præsentationem H. quondam Canonici Baiocensis eidem I. Ecclesiam de Waureio cum pertinentiis suis in perpetuam elemosynam concessisse, ita videlicet quòd idem I. duodecim libras Andegavenes prædicto H. solveret annuatim. Ad quod tua pars ita respondit, quòd etsi transcriptis hujusmodi fides nequaquam esset habenda, per illud tamen transcriptum idem I. prædictæ præbendæ Vicarius nullatenus esse probatur, sed potius quandam Ecclesiam sub annuo censu in elemosynam recepisse. Verùm ejusdem elemosynæ liberalitas ab ipso

Episcopo ad præsentationem ejusdem H. sibi factæ ultra tempus vitæ ipsius H. in præjudicium substituendi Canonici non potuit prorogari, maxime cum consensus Episcopi & Capituli Baiocensis, ad quos ea res principaliter pertinebat, accessisse nullatenus allegetur. In transcripto verò litterarum felicitis recordationis Clementis Papæ prædecessoris nostri, quod idem obtulit procurator, continebatur expressè quòd ad petitionem ejusdem I. qui se in jamdicta Ecclesia proposuit perpetuum Vicarium institutum ac pensionem ejusdem longè magis adauctam quam fuisset tempore Lateranensis Concilij celebrati, dictus prædecessor noster memorato Episcopo Constantiensi mandavit ut pensionem ipsam ad eum statum appellatione remota reduceret quo tempore celebrati Concilij fuisse constaret. Qui ejusdem auctoritate mandati pensionem ipsius Ecclesiæ, tamquam adauctam, ad quatuor libras & decem solidos Andegavenis monetæ sententialiter reducere procuravit, sicut ex transcripto litterarum ipsius argui poterat evidenter, ejus sententiam, sicut rationabiliter erat lata, memoratus prædecessor noster asseritur confirmasse. Ad quod probandum quoddam rescriptum dictus exhibuit procurator. Ad hæc autem fuit à tua parte responsum quòd cum in prænotato transcripto Constantiensis Episcopi tantummodo exprimeretur eundem I. dictam Ecclesiam in elemosynam recepisse, non utique Vicarium constitutum, manifestè constare dicebat supradictas litteras prædecessoris nostri, in quibus asseruit se perpetuum Vicarium constitutum & ejusdem Ecclesiæ pensionem adauctam, per falsitatis suggestionem obtentas, unde nec ex ipsis nec ex sententia Constantiensis Episcopi, qui earum auctoritate processit, nec etiam ex confirmatione apostolica subsequata debebat idem I. aliquid commodum reportare, præsertim cum tam beneficio litterarum illarum quam sententiæ prædicti Episcopi renuntiasse penitus videretur cum eandem Ecclesiam postmodum ad firmam recepit sub longè majori annua pensione, sicut apertè colligitur ex transcripto inferiùs annotato. Transcriptum enim litterarum bonæ recordationis Episcopi, Decani, & Capituli Baiocensis præsentavit, per quod causam suam idem procurator potissimum defendere nitebatur, in quo continetur expressè quòd magister R. de Ablegiis, tunc Canonicus, nunc Episcopus Baio-

Vide cap. Audis. De elect.